

Røde Kors

MAGASINET

NR 3 - 2017

Norge

SVIKTER SÅRBARE UNGE

– Hvorfor er det så vanskelig
å hjelpe sånne som oss?

Argo Responder - registrerbart redningskjøretøy for både vann og land

Nyhet!

Argo Responder - alltid klar for nye redningsoppdrag!

Avenger 8x8 Responder amfibiske XTV drives av en 4-takter med OHV V-Twin, bensindrevet EFI-motor med elektronisk tenning, væskekjølt Kohler Aegis LH 775 motor. Den har en lastkapasitet på opptil 431 kg på land eller 363 kg på vann, kan transportere 6 passasjerer på land, 4 på vann og har en slepekapasitet på 815 kg. Spesialfunksjoner: ARGO har en Warn vinsj festet foran eller bak for å avhjelpe der det er vrient å komme fram og hente og/eller frakte ofre og utstyr. Bruksområder: Forskning, Brannslukking, Søk og redning, Gruvedrift, Utleie, Verktøy, Flom-områder, Terrengekjøring, Passasjertransport, Trekkebehov. Fungere utmerket under alle forhold: Sand, Snø, Vann. Utviklet og produsert i Canada siden 1967.

Alle priser er veil. utsalgspris for 2017. Lokal frakt og leveringsomkostninger kan tilkomme.

Registrerbart
Argo Responder
Pris eks mva 179.900,-

Kr 224.875,- inkl. mva

erling sande
erling-sande.no

Leder

De frivillige er de virkelige heltene

Vi lever i en krevende tid, en tid med store humanitære behov ute og hjemme. I Øst-Afrika og Jemen er over 20 millioner truet av sult. I Syria fortsetter kamphandlingene og mennesker rammes i kryssilden. Historisk mange mennesker er drevet på flukt. Samtidig gjør klimaendringene oss sårbare for naturkatastrofer. Behovet for sterke Røde Kors og Røde Halvmåne nasjonalforeninger har derfor aldri vært større. Nasjonalforeninger med sterke lokalforeninger som er til stede, har tilgang, tillit og er tilgjengelige.

■ I Norge ser vi at til tross for at svært mange har det bra er det også mange som faller utenfor. Familier som havner på siden av samfunnet. Barn rammes av foreldrenes rus eller psykiske problemer. Samtidig ser vi behov for en skjerpet beredskap og livreddende førstehjelpskunnskap når katastrofene rammer. Det er store humanitære behov ute og hjemme – og behovene vil trolig vokse fremover. Røde Kors står midt i disse utfordringene som en relevant og tydelig organisasjon. Jeg vil rette en helhjertet takk til alle frivillige i Røde Kors som bidrar til å lindre nød og lidelse.

■ Når dette leses har Norges Røde Kors

nettopp gjennomført et godt landsmøte i Haugesund. Vi har utformet et ambisiøst hovedprogram med gode planer for hvordan vi skal løse utfordringene fremover. Landsmøtet ble mitt siste som president i Norges Røde Kors. Etter å ha fått tillit fra Landsmøtet tre ganger er tiden nå kommet for å overlate presidentskapet til en annen. Jeg er overbevist om at organisasjonen har valgt en god arvtaker etter meg.

■ Jeg vil benytte anledningen til å takke alle i Røde Kors for en imponerende innsats i de 19 årene jeg har vært president og generalsekretær. Dere har gjort verden til et bedre sted. Jeg vil fortsatt være frivillig i Røde Kors, og sammen skal vi fortsette den humanitære innsatsen fremover med uforminsket styrke slik vi kjenner Røde Kors: Rause, humanitære og med et mandat om alltid å avlekke, hindre og lindre nød og lidelse.

■ Til slutt vil jeg si: Takk for innsatsen! Det er våre fantastiske frivillige som er de virkelige heltene.

Sven Mollekleiv

« Jeg vil benytte anledningen til å takke alle i Røde Kors for en imponerende innsats i de 19 årene jeg har vært president og generalsekretær.

RØDE KORS-MAGASINET
03/2017 96. ÅRGANG

Utgiver:
Røde Kors i Norge
President:
Sven Mollekleiv
Generalsekretær:
Bernt G. Apeland

Ansvarlig redaktør:
Øistein Mjærøum
Redaktør:
Marianne Wellén
Forsidefoto:
Marius Tvinnereim
Redaksjonens
adresse: Postboks 1
Grønland, 0133 Oslo

Telefon: 22 05 40 00
E-post:
marwel@redcross.no
Design: Spoon AS,
www.spoonagency.no
Trykk: Stibo Graphic
Trykt utgave:
ISSN 1503-5786
Digital: ISSN 1892-7971

Adresseendringer
eller **andre**
henvendelser:
Kontakt
kundeservice på
rodekors.no

Det store bildet

KVELDSSTELLET

I landsbyen Molticho i Etiopia, april 2017

Abebech Ayanus familie er blitt rammet av tørke. Husdyr er døde, avlinger er dårlige og barna slutter på skolen. Abebech bruker det lille vannet hun har til å vaske og stelle barna, men såpe har ikke familien råd til. Det etiopiske Røde Kors har siden februar forsynt noen landsbyer i de tørkerammede områdene sør og sørøst i Etiopia med vann. Men med bare én lastebil blir vandistribusjonen begrenset, og Abebech og familien kan bare nås hver femte dag. Nå trapper Det internasjonale Røde Kors opp hjelpen.

RØDE KORS I VERDEN

Foto: Arie Kevit/Nederlandske Røde Kors

1 St. Martin Kraftige orkaner

I midten av september raste orkanen Irma over den lille karibiske øya St. Martin. Over 70 prosent av alle hus og bygninger ble skadet eller helt ødelagt. Livsviktig infrastruktur, inkludert vannforsyning, ble rammet. Frivillige i Røde Kors distribuerer her mat til innbyggerne i Cay Bay-distriktet i St. Martin og deler ut nødhjelp og gir førstehjelp der det er behov.

IFN: Sven Mollekleiv var til stede i FN som representant for Den internasjonale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevegelsen. Her med FNs generalsekretær António Manuel de Oliveira Guterres.

2 FN i New York Historisk avtale mot atomvåpen

20. september ble den historiske avtalen som forbyr atomvåpen signert i FN. Den norske regjeringen har valgt å stå utenfor. – Norges tomme stol i dag er sterkt beklagelig. Alle stater har nå en mulighet til å gjøre verden litt tryggere, og ved ikke å delta legitimerer Norge atomvåpenstatenes manglende vilje til reell nedrustning. Om en atomkrig skulle bryte ut, vil hverken stater eller humanitære organisasjoner ha mulighet til å avhjelpe de katastrofale menneskelige lidelsene, sier Mollekleiv.

65,6

65,6 millioner mennesker er på flukt i verden i dag.

3 Oppsporing Tusentvis mister kontakten med sine nærmeste.

– Mindreårige barn er en spesiell sårbar gruppe i fluktbildet og en konsekvens av konflikt og katastrofer er at mennesker kommer bort fra sine familier og venner i kaoset som oppstår, forteller seniorrådgiver for Oppsporingstjenesten i Røde Kors i Norge Brita Liholm. Røde Kors finnes i 190 land og det er dette globale nettverket som gjør det mulig å lete etter savnede. – For mange er Røde Kors den eneste muligheten til å få bistand til å spore opp familien sin, sier Liholm.

E-post: tracing@redcross.no

4

Bangladesh FLYKTER FRA VOLDEN

Coxs Bazar-distriktet, september 2017

Mer enn 400 000 mennesker flyktet over grensen fra Myanmar til Bangladesh i løpet av de tre første ukene etter at volden eskalerte i slutten av august i Rakhine-provinsen. Her i Coxs Bazar-distriktet i Bangladesh får nyankomne muslimer fra Rakhine-staten i Myanmar, utdelt hygieneartikler, myggnett og presenninger. Det internasjonale Røde Kors trapper nå opp hjelpearbeidet og Røde Kors i Norge har sendt personell og et feltsykehus til Bangladesh.

Foto: Corinne Ambler/IFRC

Ny rapport

Svikter sårbare unge

Det er barn og unge som utsettes for flest humanitære utfordringer i Norge i dag. Sammen med Statistisk Sentralbyrå (SSB) har Røde Kors kartlagt de humanitære behovene i Norge. Syv av de åtte gruppene som peker seg ut, omhandler barn og unge.

Tekst og foto: Beate Nordeng og Marius Tvinnereim

Røde Kors-frivillige opplever igjen og igjen at det er barn som har mest behov for å bli hørt, sett og tatt på alvor av de voksne rundt seg. Barn og unge er ofre for vold, overgrep, mobbing og omsorgssvikt. Barn og unge har flyktet fra krig og konflikt. Barn og unge vokser opp i fattigdom. Barn og unge står utenfor skole og jobb.

Barn flest er ganske hardføre, så lenge de er trygge. Viktigst av alt er et godt hjem. Det er når denne tryggheten faller bort, og barn er overlatt til seg selv, uten ordentlig voksenstøtte, at problemene kan hope seg opp og medføre mer alvorlige konsekvenser og hjelpebehov i fremtiden.

Berg-og-dalbane: Livet går opp og ned som en berg-og-dalbane, sier Mathias. Skating, henge med venner og høre på musikk hjelper ham å koble ut og ikke tenke negativt.

Sosial Puls

Statistisk sentralbyrå (SSB) og Røde Kors har utarbeidet rapporten «Sosial puls», en rapport som peker på de åtte største humanitære behovene i Norge i dag. Sju av disse gruppene angår barn og unge. I rapporten anbefaler Røde Kors at barn og unge må bli hørt, tatt på alvor og bli inkludert i håndteringen av saker som angår dem.

De 8 største humanitære behovene i Norge:

1

Personer med alvorlig rusavhengighet

2

Barn som er utsettes for mishandling, mobbing, vold og omsorgssvikt

3

Asylsøkere, særlig barn og de som har fått avslag

4

Eldre med og uten demens, i sykehjem

5

Personer med alvorlige psykiske lidelser

6

Langtids sosialhjelpsmottakere

7

Fattige barnefamilier

8

Unge utenfor eller i randsonen av arbeidsliv og utdanning

Les hele rapporten her:
rodekors.no/sosial-puls

«Barn og unge med ulike utfordringer blir mobbet og sett ned på. Hvorfor er det så vanskelig å hjelpe slike som oss?»

Mathias Kristensen

Rett frem: – Selv om det er vanskelig å ikke leve i fortiden, prøver jeg å tenke fremover. Jeg håper at jeg kan hjelpe andre ungdommer som har det vondt, sier Mathias.

– Læreren sa jeg var rar og annerledes

18-åringene Birk og Mathias i Trondheim har begge opplevd mobbing helt siden barnehagen.

De visste at jeg likte å kjøre berg-og-dalbane, derfor overtalte de meg til å ake ned den bratte kjellerlemmen på en stol. Jeg slo meg hardt og begynte å grine. Deretter banket de meg opp på guttedoen. En holdt meg fast, mens den andre sparket. Jeg sa det til læreren min, men ble ikke trodd. Læreren sa at jeg var så rar, så annerledes.

Birk S. Kolmannskogs historie om det å bli mobbet, startet allerede i barnehagen. Det fortsatte videre med mobbing på sju ulike barneskoler.

– Lærere, rektorer og andre voksne trodde ikke på meg, forteller Birk.

Æ plages

Mathias Kristensens mobbehistorie begynte med stammingen. De andre barna gjorde narr av ham, og det var ikke alltid like lett å gjøre seg forstått. Mobbingen fulgte ham helt til han ikke orket mer og droppet ut av skolen. I et Facebook-innlegg har han gitt uttrykk for noen av sine opplevelser. Mathias skriver åpent om lese- og skrivevansker, ADHD, stammingen og hvordan han har mistet venner og familie på grunn av depresjon og rus.

– Alle har jo sine problemer i livet. Men vi er alle mennesker, og vi kan lære oss å bry oss om hverandre. Barn og unge med ulike utfordringer blir mobbet og sett ned på. Hvorfor er det så vanskelig å hjelpe slike som oss?

Mathias bruker i dag det meste av tiden til å henge med venner i Trondheim sentrum, høre på musikk og skate. Flere av de som henger der har også blitt plaget, og Mathias betegner gjengen som en familie. Det han nå ønsker å gjøre med livet sitt er å hjelpe andre unge i lignende situasjoner. Derfor har han også blitt frivillig i Fellesverket, Røde Kors' aktivitetshus for ungdom.

– Drømmen min er å få reise rundt på skoler og fortelle historien min. På den måten kan jeg inspirere andre unge som opplever utfordringer til å aldri gi opp, sier han.

Fish-face

Det var ikke før i 8. klasse at Birk følte seg sett. Dokumentarfilmen «Bully», som omhandler en 11-åring som tok sitt eget liv på grunn av mobbing, ble vist på skolen. Den inspirerte Birk til å fortelle sin egen historie foran hele klassen.

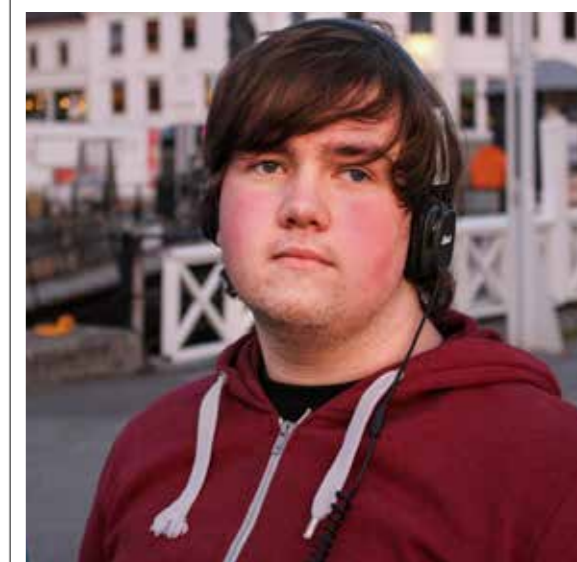
– 11-åringen i filmen har misdannelser i ansiktet, og blir derfor kalt «Fish-face», forteller Birk.

Etter visningen av filmen blir Birk også kalt Fish-face av en av de andre elevene på skolen. Birk tenkte at den eleven nok ikke hadde fått så mye ut av filmen. Det var da han bestemte seg for å fortelle historien sin. En annen elev som satt ved siden av Birk, spurte etterpå:

– Hei, Birk. Har du lyst til å bli med å se en film?

Siden har de to og en annen kompis vært bestevenner.

– Bestekompisene mine er grunnen til at jeg fortsatt eksisterer. Jeg var på det mørkeste i livet mitt. Det som hjalp var at de to inkluderte meg. Du trenger ikke å bli bestevenn med alle, men se etter han som unngår øyekontakt. Det kan være med på å gi vedkommende en god dag, oppfordrer Birk.

Glad i musikk: – Å synge er for meg en måte å vise meg frem på. Jeg spilte musikk i friminutter og pauser og sang i timene på skolen. Jeg ble sett på som annerledes, forteller Birk.

«Bestekompisene mine er grunnen til at jeg fortsatt eksisterer. Jeg var på det mørkeste i livet mitt. Det som hjalp var at de to inkluderte meg.»

Birk S. Kolmannskog

Redd for smerte: – Jeg har alltid vært redd for å ta livet av meg, redd for det å bli påført fysisk smerte. Samtidig er nok redselen for fysisk smerte mye det som har hindret meg i å ta livet mitt, sier Birk.

5 tips for å være en trygg voksen

Når voksne hjemme og på skolen viser varme og klare forventninger, skaper det rammer for at barn opplever trygghet og får en god oppvekst.

Barn og ungdom i Røde Kors' aktiviteter mener at trygge voksne er omsorgsfulle, forståelsesfulle, tålmodige, gode lyttere, åpne og ansvarlige. På bakgrunn av råd fra barn og unge i våre aktiviteter har vi utviklet 5 tips til hva du kan gjøre når barn og unge forteller om vanskeligheter de står i:

1

Gi barnet rom til å forklare med egne ord hva de går gjennom

Lytt til hele historien. Det hender at det viktigste kommer til slutt. Lytt godt før dere sammen finner veien videre. Ofte sitter barnet med mange av løsningene på problemene selv.

2

Ta barnet på alvor

Ikke bagatelliser det barnet forteller. Ofte kan barn fortelle noe som høres lite alvorlig ut for oss som voksne, men som bunner i noe mer alvorlig eller som oppleves alvorlig for barnet selv.

3

Vær nysgjerrig

Spør også om følelser. Barn kan ofte trenge litt drahjelp for å fortelle hvordan de har det. Still åpne spørsmål og vær undrende.

4

Inkluder unge i avgjørelser som gjelder dem

Det kan skape trygghet og forutsigbarhet å bli inkludert i avgjørelser som gjelder eget liv.

5

Bruk tid på forklaring

Dersom barnet har motforestillinger eller ikke forstår, bruk tid på å forklare og beskrive hva du mener. For eksempel kan det være nyttig å forklare hvordan handlinger påvirker andre. Det er ikke lett, spesielt for yngre barn å alltid forstå konsekvensene av egne handlinger.

– En må ta grep selv!

Dag Otto André Pedersen har sittet i fengsel flere ganger uten å ta grep selv. Uten å forsøke å få til en endring i livet. – Da har jeg gått rett inn i gamle spor med narkotika og kriminalitet, sier han.

Tekst og foto: **Thomas A. Syvertsen**

Nå tror han det har endret seg. Hver morgen står han opp for å mekke på bysykler. Det er en åtte-til-fire jobb. Mange tar rutinene i hverdagen for gitt, men for 38 år gamle Dag Otto André Pedersen er det hele poenget. Å komme seg ut av en ødeleggende rutine med rus og kriminalitet og inn i A4-livet.

– For meg er det en treningssak til livet etter soning. Jeg blir vant til å stå opp om morgenen, gå på jobb og tjene penger. Et helt normalt liv, som jeg ikke har vært vant til de siste 10-15 årene, sier Dag Otto.

Meningsfylt å jobbe

Han har vært innsatt i to år og har enda minimum ett år igjen av soningen sin. Gjennom Røde Kors aktiviteten Nettverk etter sonings nye pilotprosjekt sammen med Oslo Bysyklar, har han en meningsfylt jobb å gå til.

– Det er alfa og omega for meg å få denne sjansen. Det er utrolig viktig å legge til rette for at en kan ta grep selv. Hvis man ikke ønsker et normalt liv selv, så kommer man ingen vei. Jeg har kommet til det punktet at jeg har klart å ta grep.

Drømmer om fast jobb

Han smiler forsiktig, men under smilet er han tydelig stolt. Hver dag går han og to til tre kollegaer gjennom syklene på sykkelstativene over hele Oslo. Det blir mange småskader på syklene i løpet av en dag. Enten det er punkteringer eller kjeder som skal byttes. Dag Otto fikser det meste.

– Det er en knallfin jobb. Jeg stortrives ute blant folk. Samtidig så gjør jeg en god jobb for byen vår, smiler Dag Otto. Han prater nøkternt og likefrem om sin fortid som rusmisbruker og kriminell.

– Jeg har sittet inne flere ganger tidligere, og hver gang har jeg falt tilbake i gamle mønstre med narkotika og kriminalitet. Jeg har store huller i CV'en, men Røde Kors er flinke til å hjelpe folk etter soning. Og kanskje jeg kan få en fast jobb i Oslo Bysyklar etterpå. Det er målet.

- Oslo Bysykel ble partner med Røde Kors i mars 2017.
- De bidrar til Nettverk etter soning.
- 3-4 deltagere reparerer sykler rundt om på stativene i Oslo.
- Deltagere anses som en del av staben til Oslo Bysykel, og er inkludert på like linje som andre ansatte.
- 1 straffedømt deltager har allerede fått jobb i Oslo Bysykel.
- Planen er å utvide samarbeidet til andre større byer i Norge.

« Hvis man ikke ønsker et normalt liv selv, så kommer man ingen vei.

Dag Otto André Pedersen

Portrettet
Sven Mollekleiv

– Jeg kommer aldri til å gi meg i Røde Kors

*I flere tiår har Sven Mollekleiv preget Røde Kors.
Her er hans beste og verste opplevelser
som Røde Kors-sjef.*

Tekst: **Marianne Wellén**

Hjertelig møte: Sven Mollekleiv møtte Shahed (4) da hun lykkelig kom ut fra sykehuset i Nizip i Tyrkia i 2014.

Foto: Mari A. Mørtveit

Foto: Stig B. Hansen

Foto: Vivian Paulsen

Foto: Linda Næsfeldt

Foto: Olav A. Saltbones

Foto: Thomas A. Syvertsen

«Under flyktningsituasjonen i 2015 så vi hva organisasjonen er laget av. Det var så mange frivillige og ansatte som stilte opp fra Storskog i nord til Svinesund i sør for å ta imot flyktingene på en verdig måte.»

Sven Mollekleiv
avtroppende president i Norges Røde Kors

Etter nesten 30 år som Røde Kors-sjef er Sven Mollekleiv fortsatt like opptatt av Røde Kors, snakker fortsatt like entusiastisk og følelsesladet om barn og ungdom som faller utenfor, eldre og ensomme, papirløse, mennesker som har mistet alt i krig og katastrofer. Det er som om hvert enkelt menneske på denne kloden berører ham. Og troen på at Røde Kors kan hjelpe alle, overalt, er ukuelig.

Alle som har møtt Sven vet at han elsker å fremheve de frivillige, og at han snakker på inn- og utpust om de mest sårbare av de sårbare, omsorg, søk og redning, humanitær hjelp, at alle må bry seg.

– Det er to ting det alltid vil være behov for i samfunnet, det er omsorg og førstehjelp. De to til sammen blir beredskap. Ikke bare i søk og redning, men beredskap slik vi så det 22. juli, under flom og under flyktnings-

krisen. Forståelsen av at beredskap er omsorg, handlingsevne, det å være klar, og ikke minst handlingsvilje er viktig.

Sven er i gang og har mye på hjertet.

Følte seg hjemme i Røde Kors

Det er snart tre tiår siden Sven Mollekleiv begynte i Røde Kors. Etter flere år i idretten og på vei inn næringslivet, var han ikke vond å be da tilbudet om drømmejobben kom.

– Jeg husker det som om det var i går, jeg brukte et tiendels sekund på å si ja da jeg ble spurt om å bli generalsekretær. Røde Kors var jo meg, sier han begeistret. – Røde Kors møtte meg og jeg møtte Røde Kors.

– Og familien har hele veien støttet deg og stilt opp?

– Ja, ja, kona mi Tone var en tid leder i Røde Kors Ungdom i Telemark og frivillig leder for en Røde Kors-leir i 26 år, og vet hva dette dreier seg om. Selv om jeg har vært mye borte, vet de tre døtrene mine at jeg stiller opp når jeg er hjemme. Jeg har blant annet vært fotballtrener for de to yngste, for at vi skulle være mer sammen, men yngstemann ville gjerne ha litt «egentid» og byttet etter hvert klubb fra Kjelsås til Lyn, humrer han.

Sterke minner

Svens verste og mest krevende opplevelse som leder i Røde Kors fikk han natt til 17. desember 1996. Da kom telefonen med beskjed om at de to norske sykepleiere

Gunnhild Myklebust og Ingebjørg Foss var blitt skutt mens de lå og sov i et merket Røde Kors-sykehus i byen Novye Atagi i Tsjetsjenia.

– Det er det verste man kan bli utsatt for, når personer som dedikerer hele sitt liv for å hjelpe og redde andre, selv blir meningsløst skutt og drept. Det var seks personer som ble drept av disse bandittene.

Opplevelsen preger ham fortsatt.

– Dette var første gang Røde Kors mistet noen, ikke engang under andre verdenskrig mistet vi folk. Og det var dessverre inngangen til en ny tid. I Syria, Sør-Sudan, Afghanistan blir det drept Røde Kors-folk. Og antallet øker hvert eneste år. Det er voldsomt krevende, forteller han.

– Og de mest positive opplevelsene dine?

– Det er vanskelig å plukke ut, men for meg er Til Topps et fantastisk, symbolsk og konkret prosjekt som på en måte favner hele Røde Kors og lokalforeninger i alle fylker. Med omsorg, med søk og redning, med integrering, med aktiviteter med friluftsliv. Det er flott!

Han fortsetter begeistret: – Det er mange som sprenger grenser på vei til Galdhøpiggen. Det å stå på toppen, med Tahir som er blind, med alle som aldri har sett snø før, ja, også statsministeren sprenget grenser da hun nådde toppen sammen med oss, smiler han.

Fremhever de frivillige

– Det var emosjonelt å se at hele Røde Kors stilte opp 22.

juli på Utøya, fortsetter han og fremhever også innsatsen under flyktningsituasjonen i 2015.

– Da så vi hva hele organisasjonen er laget av. Det var så mange frivillige og ansatte som stilte opp fra Storskog i nord til Svinesund i sør for å ta imot flyktingene på en verdig måte.

Utenfor Norges grenser er det møtene med frivillige i Syria som har gjort sterkest inntrykk på ham.

– Disse møtene med vanningeniører, unge jenter og gutter, som krysser frontlinjen hver dag. De er frivillige som ofte har mistet sine nærmeste og bare fortsetter å hjelpe andre. De skaffer friskt vann og helsehjelp til tusenvis av mennesker, sier han og er full av lovord.

Stiller som verdenspresident

Sven Mollekleiv takker nå av etter ni år som president. Han er blitt valgt tre ganger, og kan ikke bli valgt en gang til.

– Det er bra, ledere skal ikke sitte stort lenger. Alle har visst dette i tre år nå, at jeg kommer til å slutte som president.

Men han gir seg ikke. Nå vender han blikket ut av Norge, og stiller som kandidat til verdenspresident i Røde Kors-bevegelsen, et valg som avgjøres i november.

– Alle land i verden skal stemme og det er mange kandidater. Blir jeg valgt, blir det fire år med nye, store utfordringer. Blir jeg ikke valgt, fortsetter jeg å være frivillig i Røde Kors, i en eller annen form, avslutter han.

1 Glad i barn: Sven sammen med Bara'a, som bor i en flyktingleir utenfor Beirut.

2 Fart og moro: Her på vannski utenfor Eidene på Tjøme.

3 Til topps: På Galhøpiggen sammen med Tahir Hussain, som er blind.

4 Dans: Etter møte med frivillige i Cuba Røde Kors.

5 Kontakt: I Guatemala City, møte med to kvinner som ikke vet hva som er hent med sine menn.

6 Sorg 22. juli 2011: Hele Røde Kors stilte opp. Her fra rosemarkeringen i Oslo Sentrum 25. juli 2011.

Tørke og sult i Øst-Afrika og Jemen

Spiser blader for å overleve

Belila Sabina og barna spiser kokte blader, blandet med litt salt, for å overleve. Ofte er det slike måltider det eneste en familie har å spise i løpet av en hel dag.

Tekst og foto: **Mari Aftret Mørtvedt**

– **Da angrepene startet**, var mannen min borte, forteller Belila. – Jeg tok med meg barna og flyktet. Jeg vet ikke hvor mannen min er, og han vet heller ikke hvor vi er.

Belila og hennes fem barn flyktet til landsbyen Deim Zubeir, der flere internt fordrevne nordvest i Sør-Sudan har søkt tilflukt. Røde Kors er til stede og deler ut mat og gir livsvikt hjelp.

Hver dag er en kamp for å få tak i noe å spise. Røde Kors deler ut matrasjoner til de mest sårbare, som

varer i knappe to uker, men det er ikke alltid nok.

Situasjonen i Øst-Afrika og Jemen står i fare for å utvikle seg til den største sultkatastrofen på 70 år.

Tørken har nå vart i 4-5 år. Dette kombinert med konflikt gjør at mellom 20 og 30 millioner av mennesker står på randen til å sulte. 1,5 millioner barn er akutt underernærte. Behovene er dramatiske og situasjonen ser ikke ut til å bedre seg. Akkurat nå må Røde Kors sørge for at menneskene får nok mat, rent vann og helsehjelp.

1 Spiser blader: Rita henter blader til middag. Disse kassava- bladene vil dempe sulten til familien på syv, mor, far og Ritas fire søsken. -Vi legger bladene i kokende vann og tilsetter salt. Dette blir vårt eneste måltid i dag, sier moren Fatra Omar.

2 Flyktningleir: Deim Zubeir er en landsby i den nordlige delen av Sør-Sudan. Her bor det 54 000 mennesker, inkludert rundt 18 000 internt fordrevne. Røde Kors har distribuert presenninger, klær og såpe, i tillegg til nødhjelp til 6000 mennesker.

3 Matlaging: Kelika Jahn er fra Raja og hun har fire barn, Santra, Sedonia, John og Emmanuel. -Vi kom fra Raja og brukte ti dager på turen. Vi har fått mat fra naboer som allerede har fått mat fra Røde Kors. De ga det til oss, fordi vi ikke hadde mer mat, forteller Kelika Jahn.

Delegaten

Birgitte er en ekte Florence Nightingale

Etter 11 oppdrag i verdens verste land, ble Birgitte Gundersen hedret med Florence Nightingale-medaljen.

Tekst: Marianne Wellén

Jeg har aldri ofret en tanke på at jeg skulle få den medaljen. Jeg har bare gjort det jeg skulle, sier sykepleier Birgitte Gundersen. På forsommeren ble intensivsykepleieren fra Fredrikstad hedret med den høyeste internasjonale utmerkelsen for sykepleiere som deles ut av Den internasjonale Røde Kors-komiteen, Florence Nightingale-medaljen.

– Det var veldig hyggelig å bli nominert, men jeg skjønner ikke helt hvorfor jeg har fått den. Jeg har jo bare gjort jobben min. Men nå har jeg fått den til odel og eie, og den ligger trygt hjemme i Sarpsborg, der jeg bor nå, forteller hun stolt.

Elleve oppdrag for Røde Kors

Det første oppdraget hennes var i forbindelse med jordskjelvet i Bam i Iran i 2003. Siden har Birgitte hatt elleve oppdrag for Røde Kors, blant annet i Iran, Indonesia, Pakistan, Sudan, Sierra Leone, Jemen og Nepal.

Da tsunamien traff Asia i 2004, reiste hun sporenstreks til Indonesia for å bistå i hjelpearbeidet der, og under ebola-epidemien på den afrikanske vestkysten i 2015 jobbet hun med de rammede i Sierra Leone.

Har fulgt hjertet

Ønsket om å drive med hjelpearbeid og utferdstrangen har hun hatt fra hun var ung.

– Helt siden jeg ble sykepleier har jeg hatt lyst til å reise ut og jobbe med nødhjelp. På TV så jeg alle de flinke folkene som dro ut og reddet liv. Da det kraftige jordskjelvet rammet Bam i 2003, fikk jeg muligheten til å reise for å delta i hjelpearbeidet og teste om dette var noe for meg. Det var jo ikke sikkert det passet, selv om jeg hadde lyst, sier hun.

39 fikk medalje

39 sykepleiere fra 22 land ble overrakt medaljen oppkalt etter Florence Nightingale på sykepleiernes dag 12. mai i år. Medaljen deles ut annethvert år av den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC) og er et bevis på ekstraordinær innsats for ofre for væpnet konflikt eller naturkatastrofer. I 2009 mottok Toril Parelus den internasjonale Florence Nightingale-medaljen.

Men det passet for henne, og hun var klar til å reise ut igjen.

– Da jeg hadde vært i Bam og vært en del av teamet der, så var det for meg bare rett hjem og rett ut igjen uten å nøle, sier hun og legger ikke skjul på at hun er stolt og takknemlig over å kunne jobbe som delegat for Røde Kors.

Kobragift i øynene

Birgitte har jobbet med fare for livet og hun har hatt kolleger som er blitt drept. Men hun har også med enkle midler gjort en stor forskjell for mange som har vært utsatt for «hjemmeulykker» og husker godt en episode da hun jobbet på et sykehus i Sør-Sudan.

– En kvinne som ble bragt til sykehuset, hadde blitt spyttet på av en kobraslange utenfor huset sitt. Øynene var fulle av gift. Jeg og en lokal doktor skylte øynene med vann, giften rant ut og vi fikk på øyesalve. Etter en time kunne hun se igjen. Hadde ikke vi vært der, ville damen vært blind i dag.

– At vi fikk gjort en så rask behandling på så kort tid, fordi Røde Kors var til stede, har jeg tenkt mye på etterpå, forteller hun.

Midt i skuddlinjen

En annen og langt farligere episode er fra Jemen i 2015.

– Det er nok det farligste stedet jeg har vært. Det var bomber og snikskyttere, men unge menn og kvinner trosset farene, brettet opp ermene og vi fikk sykehuset opp og stå. De hjalp oss med å vaske og stelle pasientene. Det var helt spesielt, forteller Birgitte.

Hun glemmer ikke kvinnen hun så bli skutt gjennom kjøkkenvinduet. Så nærme var krigen.

– Det som har gjort aller mest inntrykk, er alle de flotte folkene og kolleger jeg har møtt. Jeg er klar til å reise ut igjen når anledningen kommer, avslutter Birgitte og understreker at det å kunne hjelpe mennesker i nød – det er det som driver henne.

Foto: Privat

Overrasket og stolt: – Jeg har aldri ofret en tanke på at jeg skulle få den medaljen. Jeg ble stolt da jeg ble nominert, det var stort, men jeg skjønner enda ikke helt hvorfor jeg har fått den. Jeg har jo bare gjort jobben min.

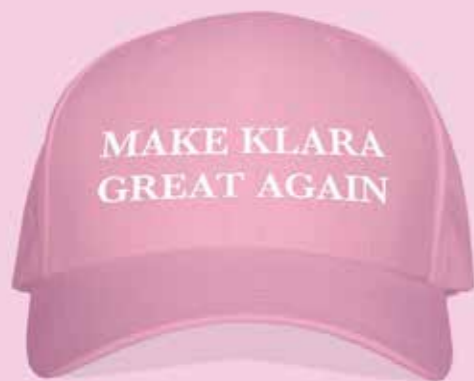
Sterke inntrykk: Birgitte Gundersen bærer en baby som døde av lungebetennelse. Barnet døde fordi generatoren på sykehuset hadde en feil så respiratoren sluttet å virke. Dette var i Maiwut, Sør-Sudan, mai 2016.

Foto: Albert Gonzalez Farran/ICRC

RØDE KORS I NORGE

Røde Kors

Se hvordan du kan bidra:
makeklaragreatagain.no

1 Oppegård Klaras historie skaffet nærmere 3500 nye blodgivere

Da Klara (1) ble kreftsyk, startet kollegene til foreldrene blodgiverkampanjen «Make Klara Great Again».

«Klara (1 år) og andre barn som kjemper mot alvorlige sykdommer trenger mye av noe som ikke kan kjøpes for penger: Blod». Slik presenteres blodgiverkampanjen «Make Klara Great Again», som oppfordrer alle som kan gi blod til å melde seg som blodgiver gjennom Røde Kors. På to dager meldte det seg 1100 nye blodgivere, til vanlig er det rundt 50 nye blodgivere hver dag, i Norge mangler det i dag 25.000 blodgivere.

– Responsen er helt fantastisk. Det er over all forventning, men folk må fortsette å registrere seg som blodgivere. Det er fortsatt langt igjen til behovet er dekket, sier Klaras far Erlend Ryvold Ski.

Meld deg som blodgiver på: GiBlod.no

2 Haugesund Robert Mood innstilt som ny president

På landsmøtet i Haugesund helgen 6.-8. oktober er Robert Mood innstilt som Sven Mollekleivs etterfølger som president i Røde Kors i Norge.

Mood har tjenestegjort flere år i forskjellige internasjonale operasjoner, blant annet i Midtøsten og på Balkan. I 2016 mottok han Fritt Ords ærespris for å ha utvist stort ytringsmot.

– Jeg håper å bidra med erfaringene fra inn- og utland for å fremme og videreutvikle Norges Røde Kors gjennom landsstyret, støtte til lokalforeningene og samtidig være en god og tydelig ambassadør for alle våre frivillige, sier Robert Mood.

■ Røde Kors-magasinet gikk i trykken før valget og kommer tilbake med mer stoff fra landsmøtet i neste nummer.

3 Tromsø Oslo vant NM for hjelpekorps

Første helgen i september ble NM for hjelpekorps avholdt i Nordens Paris, Tromsø. 11 lag konkurrerte om seieren, og etter o-løp og ringløype var det laget fra Oslo som stakk av med pokalen. Hvert år arrangeres det en konkurranse mellom hjelpekorpsene innen hjelpekorps-disipliner.

Distriktene kan stille med ett lag til konkurransen, og lagene konkurrerer i realistiske krisesituasjoner.

Etter første dagen kjempet Oslo, Hordaland og Sør-Trøndelag i toppen. Dagen etter var det ringløypa som stod for tur. Deltagerne måtte igjennom 10 poster, med førstehjelp og ulike hjelpekorpsfaglige temaer som samband, søk og redning, snøskred og friluftsliv som tema. Laget fra Oslo sanket flest poeng og vant årets NM for hjelpekorps, Hordaland kom på andreplass og laget fra Akershus tok bronzen.

Foto: Sven Bruun

4 Galdhøpiggen 919 kom helt til topps

Årets Integreringsprosjekt Til Topps ble igjen en suksess. Hafsa Mohamed (26) var en av de som kom helt til topps på Galdhøpiggen.

– Vi ser at friluftslivet brukes mer og mer av innvandrere som en arena for å bygge nettverk, skape langvarige vennskap, trene på å snakke norsk og lære sine nye lokalmiljø å kjenne, sier president Sven Mollekleiv, som også var med på Galdhøpiggen.

Rundt 1200 mennesker deltok på turer og kulturaktiviteter i forbindelse med arrangementet 30. juni til 1. juli.

Sliten og stolt: Hafsa Mohamed på toppen av Galdhøpiggen. Hun kom fra Somalia til Norge for fire år siden, og bor nå i Kristiansund.

Foto: Camilla Gilje Thommessen

Juleaksjonen på TV 2

– Jeg brenner for barn og kvinnehelse

Vendela Kirsebom reiser med Røde Kors til Guatemala til Juleaksjonen på TV2. Vi tok en liten prat før avreise.

Tekst: Arild Blomkvist Foto: Killian Munch

Guatemala er et av de profilerte landene i årets sending på TV2 16. desember. Vendela Kirsebom skal sammen med andre norske kjendiser sette fokus på barns situasjon i fattige land. Det handler om å gi barn i nød en mulighet.

Vendela trekker frem sin mor som inspirasjon. Hun var engasjert i flere humanitære organisasjoner, og Vendela har tidligere selv vært tilknyttet Unicef med fokus på kvinner og barns rettigheter.

Hun mener at det fortsatt er store utfordringer. – Mange har fortsatt ikke rent vann, kvinner dør fortsatt i barsel og barn dør av diaré. Selv har jeg to jenter og jeg har jo aldri vært redd for at slike ting skal hende dem i oppveksten. Dette engasjerer meg og derfor var det fantastisk da jeg ble spurt om å bli med på en slik reise, forteller hun.

– Jeg vet fra mye av det jeg har gjort tidligere i livet, at det å dra i felt og snakke om det senere, gjør det mulig å samle inn penger til spesifikke formål. Og hvert bidrag hjelper. Dette er fantastisk å få være med på.

Fra reality til virkeligheten

Vendela er aktuell med både Kjendisfarmen på TV2, ny bok og realityserien Vendela + Petter.

Samtidig ønsker hun å bidra på andre arenaer.

– Jeg har jo mye kommersielle oppdrag og da er det veldig fint å gjøre noe som virkelig betyr noe. Det betyr noe for meg, å få være en del av Røde Kors og Juleaksjonen på TV2, sier hun.

Lokalt helsearbeid

Hun er opptatt av at alle lokalsamfunn har tilgang til helsehjelp, og løfter spesielt frem jordmorrollen.

Det er viktig at det finnes en jordmor i landsbyen som kan gi hjelp og ikke minst informasjon om håndvask og andre forbyggende tiltak. Derfor er det godt at Røde Kors trener opp frivillige til å være nøkkelpersoner der de bor. Det skal bli spennende å se.

Ser frem til å møte barna

Vendela har aldri vært i Guatemala før, men er spent på hva hun skal få oppleve på reisen.

– Jeg vet det kan bli noen tøffe møter i Guatemala med mennesker som har en hard hverdag. Samtidig gleder jeg meg til å treffe barna. De er ofte så åpne og det er inspirerende å høre om livene deres og drømmene de har. Jeg gleder meg til å få være med og være en del av Røde Kors og bidra til å gjøre livet lettere for noen, forteller hun.

Stoler på Røde Kors:

– Jeg har ikke jobbet med Røde Kors før, men jeg vet dere gjør mye bra og en av de organisasjonene som gjør inntrykk. Dere gjør det dere sier, og pengene kommer frem, sier Vendela Kirsebom.

Født i leir: Safa Moktar Hassan (8 år) og familien hennes er internt fordrevne, og bor i en leir i utkanten av Hargeisa by. Safa drømmer om å bli lærer, men ennå har hun ikke begynt på skolen. Foto: Olav A. Saltbones/Røde Kors

Juleaksjonen på TV 2

16. desember kl. 21.40 braker det løs på TV 2 med vår fadderaksjon som er viet barn i nød.

Det som tidligere het Artistgallaen er nå omdøpt til Juleaksjonen på TV 2. Midlene vi samler inn gjennom verving av faddere skal gi barn i utvalgte land en mulighet til å overleve og få mat og helsehjelp i tide.

Det blir reportasjer fra blant annet Pakistan, Libanon, Guatemala og Somalia som viser arbeidet Røde Kors-faddere støtter.

Pengene som kommer inn skal gå til:

- helsehjelp til barn for å behandle
- malaria og kolera
- tilgang til rent vann og mat
- tiltak for at gravide kvinner får en trygg fødsel og barselperiode
- behandling av underernærte barn

Fortsatt aktiv: Jørgen A. Pedersen, JAP, fylte nylig 90 år, og har vært frivillig i nesten 50 år.

Ildsjelen Et langt liv som frivillig

Nittiåringen Jørgen A. Pedersen er fortsatt aktiv besøksvenn og er eldre enn de fleste han besøker.

Tekst: Marianne Wellén
Foto: Stig Erlend Persson/Østlandets Blad

Annehver torsdag tropper han opp på Moer sykehjem i Ås som besøksvenn for Vestby og Ås Røde Kors. Det har han gjort i flere år, sammen med hunden Isza.

– Jeg og Isza var med på det første kurset for besøkshunder i Follo i 2012, forteller han. Siden har de spredt mye glede på sykehjemmet.

Nå er Isza 15 år og pensjonist, men Jørgen, også kjent som JAP, er fortsatt i full sving.

– Jeg begynte allerede i 1974, da Ås Røde Kors ble etablert, og jeg ble valgt som leder, forteller han. Etter det har det blitt mange verv i organisasjonen, både på lokalt, distrikt og nasjonalt plan, forteller han.

Jørgen, som vokste opp i Danmark, begynte i hjelpekorps da han flyttet til Ås, og var aktivt med både der og i Røde Kors Ungdom før han endte opp i besøkstjenesten.

– Aktivitetene har økt siden vi startet, og det har blitt bra, synes jeg. Vestby og Ås Røde Kors bidrar til å gjøre de to kommunene til et bra sted å bo for alle innbyggerne, uansett bakgrunn og forutsetninger, legger han til.

– Røde Kors er for meg noe å tro på, en organisasjon som er akseptert. Det opplevde jeg i Danmark under 2. verdenskrig og så at til og med tyskerne respekterte Røde Kors, sier han.

Næringsliv

Kompis på banen

Med idrett som universelt språk søker Fotballkompis å integrere og inkludere unge flyktninger.

Tekst og foto: Sverre Ø. Eikill

Veien mot Norway Cup var intens og spennende for ungdommene i Fotballkompis – et fotballag initiert av Røde Kors Ungdom, REMA 1000 og Streetfootball Norway. Fotballkompis er et underprosjekt av Røde Kors Ungdoms Flyktningkompis, og består av halvparten norske ungdommer og halvparten ungdommer med flyktningbakgrunn. Målet er å integrere unge flyktninger gjennom likeverdige kob-

linger med norsk ungdom. Spillerne har trent sammen en dag i uka siden februar, med kyndig veiledning fra trenerteamet Rolf Choi Tenold og tidligere landslags-spiller Erik «Myggen» Mykland.

Lagfølelse gir selvtillit

Fotballkompis har blitt så populært at det har blitt nødvendig å starte to lag i stedet for ett. Mens det ene laget har spilt i Norway Cup, har det andre deltatt i vennskapsturnering i Asylligaen i København.

– Fotball er verdens beste metode for integrering, mener Tenold. – Det er et lavterskeltilbud, og en aktivitet de fleste kan delta i uavhengig av språk, kultur og sosial bakgrunn. Ungdommene bygger opp en sterk lagfølelse som de tar med seg videre i andre sosiale sammenhenger, som på skolen og i fritiden.

Det mest givende med prosjektet mener Tenold er muligheten til å tilrettelegge for et inkluderende miljø.

– Spesielt ungdommene med flyktningbakgrunn har fått merkbart større selvtillit av prosjektet, både på og utenfor banen.

Trine Munkvold Lindset, prosjektkoordinator for Flyktningkompis, er enig.

– For Røde Kors Ungdom er det fantastisk å se engasjementet i Fotballkompis, både hos ungdommene og trenerne. Det er mye latter og glede og vi kan se at vennskap har oppstått, sier Munkvold Lindset.

Et universelt språk

For REMA 1000 er Fotballkompis en god mulighet til å vise sitt samfunnsansvar.

– Samfunnsansvar er viktig for oss i REMA 1000. Vi tror på like muligheter for alle, og mangfold og integrering er en viktig del av kulturen vår og vårt arbeid med samfunnsansvar. Vi ønsker å benytte muligheten til å bidra i det viktige integreringsarbeidet, sier Vidar Riseth, sponsorsjef i REMA 1000.

Han legger til at idrett er en velegnet metode for integreringsarbeid.

– Fotball har et universelt språk, på tvers av kultur og landegrensener.

REMA 1000 har i flere år samarbeidet med Streetfootball Norway. Jobbpraksis i butikk har vært et viktig element for integrering og inkludering. Nå har flere av Fotballkompis-spillerne praksis i butikkene.

Viktig med lavterskeltilbud

For ungdommene har Fotballkompis blitt en unik mulighet til å sosialisere med andre fotballglade unge.

– Jeg er med i Fotballkompis for å bli kjent med nye mennesker og møte venner, sier Nahom (17) fra Eritrea. Den unge høyrebacken har vært i Norge i ett og et halvt år, og er takknemlig for nettverket prosjektet har gitt ham. Lagkamerat Abdul (17) fra Oslo er enig.

– Det er flott å kunne være med på et fotballprosjekt som er litt mer lavterskel. Det er dyrt å drive med idrett og det er ikke alle som har råd, mener Abdul.

Et filmteam fra produksjonsselskapet Willy Nikkers har fulgt lagets vei mot Norway Cup. Alle de seks episodene av serien «Fotballkompis» er tilgjengelige på Facebook-sidene til Røde Kors Ungdom, Røde Kors og REMA 1000.

Høyreback: Nahom (17) har spilt mye fotball i hjemlandet Eritrea. Han skryter av trenerne og lagkameratene sine i Fotballkompis.

Velfortjent seier: Fotballkompis i gledesrus etter seier mot Skjoldar IL på Norway Cup 2017.

Medlemsinformasjon

Tusen takk for at du er medlem av Røde Kors

Enten du er nytt eller mangeårig medlem, er det kanskje noe du lurer på i forhold til medlemskapet ditt. Her har vi samlet de vanligste spørsmålene og svarene.

Hva går medlemskontingenten til?

Medlemskontingenten går til å opprettholde den frivillige aktiviteten som gjennomføres i ditt lokalmiljø. Ditt bidrag gjør det mulig for oss å hjelpe mennesker i sårbare livssituasjoner. Gjennom den frivillige aktiviteten du bidrar til er du med på å gi trygghet, omsorg og veiledning til mennesker i ditt nærmiljø.

Som medlem støtter du:

- Vårt frivillige omsorgsarbeid i Norge. Det gjør det mulig for oss å hjelpe mennesker som lever i ensomhet, barn og unge som sliter med livene sine, flyktninger og innvandrere som trenger hjelp til å orientere seg i en ny hverdag.
- Røde Kors Hjelpekorps som er i kontinuerlig beredskap, og kan på kort varsel rykke ut for å delta i søk og redningsaksjoner.
- Røde Kors beredskapsvakt har fått opplæring i førstehjelp, beredskapsarbeid, psykisk støtte mm. og vil kunne mobilisere frivillige til innsats for lokalmiljøet dersom en stor krise eller katastrofe inntreffer.

Hvor lenge er medlemskapet mitt gyldig?

For nye medlemmer er medlemskapet gyldig ut året, og fornyes deretter årlig ved års-skiftet. Nye medlemmer som blir registrert og betaler kontingent etter 15. september, har gyldig medlemskap ut året og påfølgende år.

Hvordan endrer jeg mitt medlemskap?

Som støttemedlem betaler du 300 kroner i året. Du kan også endre til familiemedlemskap og melde inn familiemedlemmer som bor i samme husstand. Familiemedlemskap koster 600 kroner i året.

Ønsker du å endre fra enkeltmedlemskap til familiemedlemskap eller motsatt, kan du kontakte vår kundeservice og fylle inn dine kontaktopplysninger.

Jeg ønsker å endre til ny lokalforening

Du blir automatisk medlem av den lokalforeningen som er nærmest der du bor. Du kan endre og velge selv hvilken lokalforening du ønsker å være tilknyttet. Kontakt kundeservice og fyll ut skjema med dine kontaktopplysninger så hjelper vi deg videre.

Jeg ønsker å avslutte mitt medlemskap, hvordan går jeg frem?

Kontakt vår kundeservice og fyll ut skjema med dine kontaktopplysninger så hjelper vi deg videre. Dersom du skal avslutte medlemskapet på vegne av noen andre ber vi deg oppgi medlemmets navn og medlemsnummer.

Er det noe annet du ønsker svar på: ta kontakt med kundeservice på

rodekors.no.

Det er mye som kan gå i arv

Noen kan arve øyenfargen din, ditt gode humør – eller en teddybjørn. Men noen kan også arve et bedre liv av deg – ja, du kan faktisk la noen arve selve livet! Det kan du ved å gi en liten gave i ditt testamente til Røde Kors sitt hjelpearbeid. Det er en arv som betyr så mye, en arv som setter spor.

Vil du vite mer om å skrive testamente, ring oss på **22 05 42 20** eller få informasjon og veiledning på rodekors.no/arv. Her kan du også bestille vår brosjyre.

 Røde Kors

Tusen takk til alle dere som allerede har bidratt til at mange flere barn nå får hjelp, men vi trenger fortsatt nye givere til å bidra.

1,5 millioner barn står nå i fare for å dø av sult i Øst-Afrika og Jemen.

Det er flere barn enn vi har i Norge.

Skal vi unngå den største sultkatastrofen på 70 år,
trenger vi din hjelp. VIPPS til 2272 (valgfri sum)
eller send sms SULT til 2272 for å gi 250 kr.

250 kr gir behandling til et underernært barn i 11 uker.
300 kr gir mat til en familie på fem personer i en måned.

